Kedves NÉV!

1011 évvel ezelőtt fordult elő utoljára, hogy ugyanezeken a helyiértékeken azonos számok álltak, s ugyanennyinek kell eltelni egy hasonló számsorhoz. Természetesen senki sincs közöttünk, aki az előzőt saját kezével a naplójába írhatta volna, s egyikünk sem lesz már akkor, amikor..., szóval igen, egyre többen feszegetik a kérdést, hogy lesz-e egyáltalán valaki (emberszerű, általunk értelmesnek gondolt lény) a Földön, aki bejegyezze a 3033-at. Közben gondolkdhatunk azon, hogy nemsokára, pontosan 200 év múlva, miként rögzítjük a 2222-őt, majd valamivel később, további 1111 év múlva a 3333-at. Ha belegondolunk, ezek nem is olyan nagy számok, hiszen a rómaiak 2500 évvel ezelőtt kezdték ezeréves történetüket, a görögökről mintegy 4500 évre visszamenőleg tudunk, s a fáraók 5000 évnél is régebben kezdtek uralkodni. (A mi éppen elmúlt 1325 éves Kárpát-medencei jelenlétünket majdnem elfelejtettem említeni, amely az eddig felsoroltakkal ellentétben még mai is realitás!)

De miért fontosak ezek a számok?

Ha az először említett 1011-hez hozzáadunk 500-at, a nyomtatás modernizálása felborította az addigi világrendet: világosságot hozott a sötét középkorra. Csak azzal hogy felgyorsult információáramlás. Ha a szedettbetűs könyvnyomtatás elindulásának korához hozzáteszünk még 500 évet (II. világháború), éppen megszületik az elektronikus számítógép. Akkor az atombomba fejlesztésében játszott kiemelt szerepet, de ma már nem szorul magyarázatra: olyan általános eszköz, amely az emberi tevékenységek minden területén helyet kapott.

Tudósaink közül sokan azt mondják, nem lehet megjósolni a jövőt! Nem lehet tudni,

hogy mi lesz 50, 100 vagy 200 év múlva. Nem lehet megmondani, hogy az 500 évvel ezelőtt tudós emberré vált gondolkodó ember (Homo sapiens) végül okos is lesz-e? Eléggé okos ahhoz, hogy a faj fennmaradásához szükséges környezeti feltételeket megőrizze, s az önpusztítást elkerülje!

A digitális technológia fejlődésével a legújabb idők jelentős változásokat hozhatnak. A mesterséges tudás egyre több területen körözi le az embert. Várható, hogy nem egy vagy kétzáz éven, hanem egy, vagy néhány évtizeden belül fordul a kocka, s nem a munkaerőt kell keresni, hanem a munkavégzés alól felszabaduló embereknek kell hasznos elfoglaltságot, célt (megélhetést?) találni. Ennél is nehezebb kérdés a másfajta tudás elültetése a fejekben, másfajta szokások kialakítása a társadalmi kapcsolatokban. Nagy kérdés, hogy az érző és idealizáló ember miként viszonyul majd az egyre racionálisabb világhoz!

A tudomány mai állása szerint 3 verzió lehetséges:

1. Nem tudjuk - ez a legbiztosabb
2. Megoldjuk - ebben nem olyan nagy az összhang
3. Élvezzük a javait - na igen, de kik?

Akárhogy is, a 2022 már itt van. Az eddigiekhez - némi változtatgatásokkal ugyan - de hozzátesszük!

Boldog 2022-őt mindenkinek, aki velünk tart!